

tageren selv i hans levende live, dels når de udbetales til den, der er indsat som begunstiget, og hvem forsikringen var tillagt som gave af forsikringstageren. I førstnævnte tilfælde beskattes forsikringssummen ÷ forsikringstagerens nettoindskud, d. v. s. den på forsikringen stedfundne (ikke indkomstbeskattede) rentetilvækst. I gavetilfældene beskattes forsikringssummen, der repræsenterer giverens indskud samt rentetilvæksten, dog at der heri tillades fradraget det beløb, hvoraf der i anledning af gaven er svaret gaveafgift eller indkomstskat.

Når der i nr. 9 tales om annuitetsforsikringer, må det have i erindring, at dette begreb i skattemæssig forstand er indsnævret ved den definition, der i § 15, nr. 3, er givet af renteforsikringer.

Nr. 11 og 12. Bestemmelserne svarer til kommissionsudkastets § 83, nr. 9. I nr. 11 omhandles alle *pensionsordninger, som går ud på udbetaling af en kapital.* I henhold til § 15, nr. 4, kan den pensionsberettigede kun fradrage sine egne indskud til en sådan ordning indenfor den i bestemmelsen fastsatte grænse, og det foreslås derfor, at de, når kapitalen kommer til udbetaling, tillades fradraget, når man skal opføre den skattepligtige kapitalvinding. Derimod skal arbejdsgiverens tilskud efter bestemmelsen i § 9 b i almindelighed ikke henregnes til den pensionsberettigedes skattepligtige indkomst, men må da til gengæld, når de kommer til udbetaling under eet ved kapitalens udbetaling, undergives beskatning som kapitalvinding. Den skattepligtige kapitalvinding vil således bestå af arbejdsgiverens tilskud samt rentetilskrivningen på kontoen i årenes løb. I de i nr. 12 omhandlede tilfælde har skatteyderen været berettiget til i medfør af bestemmelsen i § 15, nr. 3, at fradrage de årlige indskud fuldt ud i sin skattepligtige indkomst. Han må derfor, når pensionsudbetalingen bliver aktuel, svare sædvanlig indkomstskat af de løbende årlige udbetalinger, men såfremt han foretrækker at få en kapital udbetalt, og arbejdsgiveren eller pensionsforsikringsselskabet går med dertil, vil denne kapitaludbetaling i sin helhed være at inddrage under beskatning som kapitalvinding, idet ingen del af udbetalingen tidligere har været inddraget under indkomstbeskatning hos den pensionsberettigede. Det samme gælder med hensyn til kapitaludbetalinger, der er vederlag for opgivelse af en renteforsikring.

Nr. 13. Selv om det er forudsætningen for, at en *arbejdsgiver* kan fradrage de af ham ydede *bidrag til en pensionsordning* for de i virksomheden beskæftigede personer, at bidraget definitivt udskilles af hans formue og unddrages hans rådighed, kan det dog ikke anses for udelukket, at der for en pen-

sionsordning kan være givet sådanne regler om fremgangsmåden ved dens ophør, at der vil kunne fremkomme beløb, som skal tilbagebetales arbejdsgiveren, fordi pensionsretten ikke er blevet aktuel. Da arbejdsgiveren i sin tid har fradraget beløbene i sin skattepligtige indkomst, må han, når de udbetales ham igen, påny tage dem til indtægt, og da det drejer sig om et over en årrække opsamlet beløb, har man stillet forslag om, at beskatningen sker i form af beskatning som kapitalvinding. Forslaget er i overensstemmelse med kommissionsudkastets § 83, nr. 11.

Nr. 14. Efter de nugældende regler skal *gratiale* og *lignende*, der udbetales fra en *arbejdsgiver* til i hans tjeneste stående personer, henregnes til modtagerens skattepligtige indkomst, enten fordi ydelsen må betragtes som et tillæg til lønnen, hvad der er det sædvanlige, eller fordi ydelsen, hvis den undtagelsesvis skulle kunne betragtes som en ren gave, vil blive omfattet af statsskatteovens § 4 c, hvorefter ikke-gaveafgiftspligtige gaver skal betragtes som indkomst. Det må imidlertid erkendes, at urimelige resultater i mange tilfælde kan fremkomme, når sådanne gratialebeløb inddrages under progressiv indkomstbeskatning. Udbetalingen af et sådant beløb kan f. eks. ske i erkendtlighed af modtagerens arbejdsindsats i et mangeårigt tjenesteforhold, således at den er uden forbindelse med modtagerens forhold i det indkomstår, hvori udbetalingen finder sted. Skattekommisjonen foreslog (§ 83, nr. 12), at sådanne gave- eller gratialebeløb skulle beskattes med kapitalvindingsskat i det omfang, hvori de oversteg 3 måneders indtægt; for den øvrige del af beløbet skulle sædvanlig indkomstbeskatning finde sted. Efter martsforslagets § 67, nr. 7, skulle gaver, gratiale og lignende fra den skattepligtige arbejdsgiver være skattefri, for så vidt angik et beløb af 1 000 kr., og for restbeløbets vedkommende beskattes med særlig indkomstskat. Forudsætningen for denne beskatningsmåde var dog, at udbetalingen skete een gang for alle og i en i den skattepligtiges forhold begrundet særlig anledning.

Nærværende lovforslag er formulert i overensstemmelse med kommissionsudkastet, for så vidt som det ikke er en betingelse for anvendelse af reglen i § 129, nr. 14, at udbetalingen er motiveret med den skattepligtiges egne forhold. Man har derimod ikke fundet det rimeligt, at et beløb, svarende til 3 måneders indtægt, skulle beskattes med almindelig indkomstskat, idet en sådan regel ville udelukke lempelse for mindre eengangsydelser af den her omhandlede art. Det må anses for naturligt, at sådanne ydelser skattemæssigt behandles lempeligt. Man har derfor henført dem under kapitalvin-